

10.2.60, יום ד'

באחת עשרה - בכנסת. עניתי על הצעות לסדר היום.

לאח"צ ירדתי לחל-אביב.

ד"ר שיבה הביא לי דר. סלומון רוזן מארה"ב - מנחה אף. היה אצל נאצר

גם בלבנון ובירדן. ראה את נאצר כשאמר בא ללווית אביו. לא דיבר אהו על ישראל,

אבל לרוזן יש רועם כי נאצר מוכן להתפטר. הוא רואה אהו כבר בפעם השניה.

בארץ היה כבר חשש מעמים.

11.2.60, יום ה'

בערב בא שאול. מבקש ממני לראות מהנדס בנין (אבן בן שלושים) שבא ארצה

מלנינגרד, עובד בבתי הזיקוק. סיפוריו על יהודי רוסיה יותר קורדים מרשמים

של אליאב.

- המשורר של שטח גוג, יהודי רוסניה, כבר נמצא באחונה, ומחר אולי כבר

יגיע ארצה.

שאל קיבל מכתב מ- Judd. Teller ב.י. 3146.92nd

st. May שהיה מאנשי גולדסן ופרש ממנו, הוא עכשיו ממנסחי

נאומיו של ניקסון, רוצה לבוא חנה בפברואר (היה מה לפני כחשעה חדשים) על סנה לדבר אתו על יהודי רוסייה. אמרתי לשאל שיכתוב לחרות, ואני אתקשר אתו.

- בעד וחצי ישיבת משה.

- בצהריים באו אלי אבא חושי ואלמוגי. כאשר ביקשו ממני החברים הצעתי לאבא שיקחו על עצמו הטיפול בערבים - כולם, ולא רק בערבים "שלו". הוא רוצה בבירור חברי על חבציה. הסכמתי לסדר זאת (זיאמה, דיבין, מ. שרם, יצחק גבון, חדי, ששון ועוד מישחו).

- הזמנתי את חיים גבאי שנבחר עכשיו למזכיר האיחוד. שאלתי מה מיבת הכנס של כמה מאנשי האיחוד על סגוי משה דיין. אמר לי כי סכתבו של קרל נכתב על דעה א הרבה חברים. התרעמו שלא נחיצתי אתם קודם. אמרתי לו שלא חששתי אף רגע בחייתו לזו שר החקלאות שהוא יפגע במושבים, ואני בטוח שמשה דיין ידאג לחקלאות כולה, ואני מאמין שהוא ילמד ויבין ארכי החקלאות לא פחות ממי שהוא אחר. כי החקלאות דורשת "ראיה חדשה" - נשתנו התנאים בארץ ובעולם. בבואי ארצה היה במ"ח שוק לירקות ופירות ולעופות שהביאו ערבי הפניבה, "וחאכרים" שלנו היו קונים מהם. אפילו בגליל הייתה קיימת רק מלח - לא

גידול עוסות ובקר ולא גידול ירקות. משק העובדים החל ב"אספקה עצמית" למתישבים, ובמשק מעורב. מטעמי ההדר היו פסולים בעיניהם - כי נועדו רק לשוק זר. עכשיו הגענו לחרפה שזורקים עגבניות למזבלה, והעיקר הם שווקים זרים - חקלאות ליצוא, אחרי סיטוק צרכי הארץ. ארצנו היא חממה (אסגס חסרת מים) ויש לה יחרון על ארצות אירופה, כי היא מסוגלת לספק מרחים וירקות בעונה מוקדמת, ויש לשמח גידולי חקעיה וגידולי יצוא - ומטה יבין צרכי החקופה ויבצר החקלאות.

- אה"צ החלטתי שעלי סוף סוף לסיים הרשימה על הרצל בטביל הניו-יורק טיימס, וכן עשיחי, אם כי איני לגמרי מרוצה מהרשימה.